

سایپا نام و آوازه بزرگی نیافت اما آنقدر باثبات و باکیفیت بود که ۱۴سال تمام پیراهن نارنجی را بر تن کرد تا دیرپاترین مدافع تاریخ لیگ در یک تیم لقب بگیرد.

ایوبی فوتبال را از زادگاهش مازندران و باشگاه بازیکن ساز شמושک در رده پایه شروع کرد و سپس از ابتدای لیگ حرفه‌ای فوتبال ایران در سال ۸۰ پیراهن سایپا را پوشید و ۱۴ سال پیایی آن را بر تن داشت. ایوبی از آن دست مدافعان جنگنده و بی حاشیه‌ای بود که کمتر اشتباه می‌کرد و به اندازه‌ای ثبات داشت که در تمام طول این سال‌ها هر مربی که به سایپا پا گذاشت، ایوبی را تأیید کرد.

او در تمام این سال‌ها در سایپا یک بازیکن اصلی و فیکس محسوب می‌شد و بیش از ۳۰۰ بازی برای سایپا انجام داد. ایوبی پس از ۱۴ فصل حضور در جمع نارنجی‌ها، سرانجام برای لیگ شانزدهم از جمع نارنجی‌ها جدا شد. مس کرمان، نفت مسجدسلیمان، آلومینیوم‌اراک و شاهین بوشهر تیم‌های ایوبی بعد از سایپا بودند که برخلاف سایپا عمر حضور این مدافع در آنها بیش از یک فصل نشد.

ایوبی هنوز هم در ۳۹ سالگی فوتبال بازی می‌کند و در تیم قشقایی در لیگ یک توپ می‌زند و ظاهراً قصد خداحافظی ندارد!

نویدکیا قریب به ۱۳ سال پیراهن زردها را بر تن کرد که نیمی از آن با بازوبند کاپیتانی سپری شد و در طول این مدت بیش از ۳۰۰ بازی برای سپاهان انجام داد و ۴۲ گل برای زردها زد. او به عنوان کاپیتان سپاهان ۵ جام قهرمانی لیگ برتر در فصول دوم، نهم، دهم، یازدهم و چهاردهم جام قهرمانی را بالای سر برد و در لیگ هفتم به نایب قهرمانی رسید

ایوب والی

مدافع خوزستانی از جمله بازیکنان آکادمی درست و حساسی فولاد در خوزستان است. باشگاهی که شاید بهترین آکادمی ایران را داراست و هر فصل محصولات با کیفیتی را به فوتبال ایران و باشگاه فوتبال هدیه می‌کند.

والی در خرمشهر متولد شد و مثل اغلب جنوبی‌ها آکادمی فولاد را برای فوتبال انتخاب کرد و با توجه به استعدادی که داشت بعد از ۴ فصل حضور در رده‌های پایه این باشگاه، به تیم بزرگسالان پیوست. ۱۷ سال حضور در فولاد سبب شده تا هواداران خوزستانی والی را سمبل وفاداری و تعصب قلمداد کنند و به اولقب ابوالغیره بدهند. او به اندازه‌ای در اهواز محبوب است که حتی خاطره تلخ دوپینگ و محرومیت یکساله در لیگ چهاردهم نیز نتوانسته او را از چشم اهوازی‌ها ببندازد.

والی ۴+۱۳ سال است که پیراهن فولاد را بر تن می‌کند که البته از این میان یک سال به دلیل محرومیت بازی نکرده و در ۳۲ سالگی و در مرز پختگی هنوز با فولاد ادامه می‌دهد. او بیش از ۳۰۰ بار پیراهن قرمز تیمش را بر تن کرده و با ادامه این روند می‌تواند رکورد جدیدی را به نام خود ثبت کند.

علیرضا رضانی

نه، اشتباه نکنید. او بازیکن استقلال نیست! او همان ستاره ریز نقش و سرعتی ملوان است که تمام عمر خود را در این باشگاه شمالی سپری کرده و بدل به یکی از شمایل‌های وفاداری و تعصب شده است. رضانی مثل هر گیلانی دیگری ملوان را برای فوتبال انتخاب کرد و آنقدر با استعداد بود که خیلی زود به عضویت تیم بزرگسالان درآمد. پس از بازی در تیم جوانان و امید ملوان، در سال ۸۶ استعداد او توسط محمد احمدزاده سرمربی وقت ملوان شناسایی شد. او که به جوانگرایی در ترکیب تیم علاقه زیادی داشت، به وی فرصت بازی داد و رضانی نیز نهایت استفاده را از این فرصت برد و به تیم بزرگسالان ملوان راه پیدا کرد. آنچه تا به امروز کماکان ادامه دارد و رضانی طی این مدت نزدیک ۲۰۰ بازی برای تیمش انجام داده.

حضور او در تیم رویایی اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ در کنار ستارگانی چون پژمان نوری و مازیار زارع و کیفیت بالایش سبب شد تا رضانی چهره شود اما برخلاف رفقاییش ترجیح

داد تا در ملوان بماند و حتی سقوط قوی سپید به لیگ یک نیز تصمیم او را تغییر نداد.

رضانی بابت همین پایداری و وفاداری در ملوان یک ستاره محبوب است که هواداران به او علاقه وافری دارند و او را سمبل تیم‌شان می‌دانند.

حسین پایی

حسین پایی متولد الیگودرز است که فوتبال خود را از اصفهان شروع کرد و از سال ۷۹ که در ۱۶ سالگی به جوانان سپاهان پیوست. پایی پس از ۴ سال بازی در تیم‌های پایه این باشگاه با توجه به استعدادش در سال ۸۳ پیراهن تیم بزرگسالان را بر تن کرد و ۱۳سال تمام آن را بر تن داشت تا بدل به یکی از اعضای باشگاه وفاداران فوتبال ایران شود.

پایی قریب به یک دهه و نیم در سپاهان جزو نفرات مؤثر بود که حتی در ستاره‌باران سال‌های انتهایی دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ جایگاه خود را در جمع زردها از دست داد و تنها در همان ابتدای راه یک فصل ۸۵–۸۴ برای کسب تجربه بیشتر و امکان بازی کردن در سپاهان نوین گذراند. او با حضور در ترکیب تیم بزرگسالان سپاهان رفته رفته به یکی از مهره‌های کلیدی این تیم تبدیل شد و حتی بازوبند کاپیتانی سپاهان را نیز بر بازو بست. ۴ قهرمانی در لیگ، ۲ قهرمانی جام حذفی و یک نایب قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا کارنامه پرافتخار پایی در سپاهان است.

سرانجام در نیم فصل لیگ هجدهم و در حالی که لیست سپاهان برای خرید بازیکن جدید جا نداشت، پایی داوطلبانه از سپاهان جدا شد تا یک جدایی به یادماندنی را رقم بزند. او در رده‌های جوانان و امید به تیم ملی نیز دعوت شد اما در رده بزرگسالان با توجه به ترافیک بالا و مدعیان پرشمار در پست هافبک هیچ‌وقت شانس حضور در تیم ملی را پیدا نکرد. پایی در حال حاضر پیراهن تیم گل‌ریحان در لیگ یک را بر تن می‌کند.

کریم باقری

کامل‌ترین و بهترین هافبک تاریخ فوتبال ایران بعد از انقلاب فوتبال را از تبریز و باشگاه تراکتورسازی آغاز کرد اما به اندازه‌ای با کیفیت بود که خیلی زود راهی تهران شد و بعد از یک فصل حضور در کشاورز پیراهن پرسپولیس را در سال ۷۵ بر تن کرد. قابل پیش‌بینی بود که بازی‌های درخشان کریم در پرسپولیس و در تیم ملی نسل طلایی ۹۰ خیلی زود راه او را به سمت اروپا باز کند. کریم بعد از قریب به یک دهه بازی در خارج از ایران و باشگاه‌های آرمینیا بیله‌فلد، النصر، چارلتون و السد، دوباره به ایران بازگشت و از سال ۸۱ دوباره پیراهن پرسپولیس را بر تن کرد و تا پایان فوتبالش در سال ۹۰ پیراهن سرخ را بر تن داشت تا جمعاً ۱۰ سال پیراهن پرسپولیس را بر تن کند. آنچه در پرسپولیس کم ثبات دهه ۸۰ یک رکورد استثنایی محسوب می‌شود. کریم در تمام این سال‌ها ژنرال خط هافبک سرخ بود و با بازوبند کاپیتانی در زمین رقیبی نداشت و با پرسپولیس قهرمان لیگ برتر و جام حذفی شد.

او در تیم ملی نیز دوران درخشانی را سپری کرد و با حضور در جام جهانی ۹۸ و زدن ۵۰ گل ملی به عنوان دومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران و گلزن‌ترین هافبک تاریخ تیم ملی در هشتم آذرماه سال ۸۹ در بازی دوستانه ایران و برزیل برای همیشه از تیم ملی خداحافظی کرد. باقری یک سال پس از آویختن کش‌ها به عنوان کمک مربی به پرسپولیس اضافه شد و تا به امروز در کادر فنی تیم حضور دارد. ضمن اینکه با انتخاب فدراسیون فوتبال قرار است به عنوان دستیار دراگان اسکوچیچ در تیم ملی نیز فعالیت کند.

ابراهیم صادقی

ابراهیم صادقی کاپیتان تیم وفاداران فوتبال ایران است. هافبکی که نزدیک به دو دهه در سایپا حضور داشت و هرگز حاضر نشد پیراهن این تیم را با باشگاه دیگری عوض کند و سرانجام با پیراهن نارنجی بازنشسته شود تا یکی از معدود بازیکنان تک باشگاه فوتبال ایران باشد. صادقی در سال ۷۹ به عضویت باشگاه فوتبال سایپا درآمد و تا سال ۹۶ در همین تیم به بازی پرداخت و از دنیای فوتبال خداحافظی کرد. صادقی در طول این سال‌ها چندین پیشنهاد جالب توجه از باشگاه‌های دیگر به ویژه سرخابی‌ها داشت اما ترجیح داد تا در سایپا باقی

سایپا همیشه مأمن مدافعان چغرو سختکوش بوده؛ از حسن اسپیلی گرفته تا حسین عسگری تا بعدها سید جلال حسینی و البته مجید ایوبی. ایوبی اگرچه همانند سایر اسلاف خود در سایپا نام و آوازه بزرگی نیافت اما آنقدر باثبات و باکیفیت بود که ۱۴ سال تمام پیراهن نارنجی را بر تن کرد تا دیرپاترین مدافع تاریخ لیگ در یک تیم لقب بگیرد.

بماند. قرارداد صادقی در طول این مدت هرگز از ۴۰۰ میلیون تجاوز نکرد.

صادقی تقریباً نیمی از این دوران را با بازوبند کاپیتانی نارنجی‌ها سپری کرد و در لیگ ششم در فصل ۸۶–۸۵ به همراه سایپا در کنار علی دایی به عنوان قهرمانی دست یافت. ماندگاری و وفاداری صادقی در سایپا سبب شد تا در سال ۸۹ به پاس یک دهه حضور مستمر صادقی در باشگاه سایپا، این باشگاه عنوان «نارنجی وفادار» را به وی اعطا و از او تجلیل و تقدیر به عمل آورد.

صادقی در طول ۱۶ سال حضور در سایپا بیش از ۵۰۰ بازی برای نارنجی‌ها انجام داد که از این تعداد ۴۳۵ بازی در لیگ برتر انجام داده و ۴۳ گل هم برای نارنجی‌ها به ثمر رسانده است. صادقی در دوران سرمربیگری هم‌تیمی سابقش علی دایی در تیم ملی به تیم ملی دعوت شد و یک سال در تیم ملی حضور داشت و تنها گل ملی خود را در یک بازی دوستانه مقابل امارات به ثمر رساند. او به همراه تیم ملی ایران در مسابقات جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۷ نیز حضور داشت.

او در انتخابات برترین بازیکن سال فوتبال آسیا در سال ۲۰۰۷، تنها کاندیدای فوتبال ایران در لیست ۲۱ نفره بود.

صادقی بعد از آویختن کش‌ها به عنوان مربی در کنار علی دایی قرار گرفت و در ابتدای فصل جاری به عنوان سرمربی نارنجی‌ها انتخاب شد تا دوران او با سایپا کماکان ادامه داشته باشد.

محرم نویدکیا

محرم نویدکیا فرزند سپاهان است. ستاره‌ای دیرپا که از دوران نوجوانی و فوتبال پایه سپاهان را انتخاب کرد و در نهایت با پیراهن سپاهان از فوتبال خداحافظی نمود. نویدکیا از سال ۷۵ پیراهن زردها را بر تن کرد و بعد از دو فصل حضور در تیم جوانان این باشگاه، به اندازه‌ای با کیفیت بود که توسط مهدی مناجاتی به تیم بزرگسالان راه یافت و در نیم فصل دوم ۷۹، حمید ندیمیان برای اولین بار او را در ترکیب فیکس تیم قرار داد. او از سال ۷۷ تا ۹۵ پیراهن زردها بر تن داشت و به جز فصل ۸۴–۸۳ که برای بازی در بوخوم به آلمان رفت، هرگز پیراهن سپاهان را از تن خارج نکرد تا او نیز جزو معدود ستاره‌های تک باشگاهی ایران باشد.

نویدکیا قریب به ۱۳ سال پیراهن زردها را بر تن کرد که نیمی از آن با بازوبند کاپیتانی سپری شد و در طول این مدت بیش از ۳۰۰ بازی برای سپاهان انجام داد و ۴۲ گل برای زردها زد. او به عنوان کاپیتان سپاهان ۵ جام قهرمانی لیگ برتر در فصول دوم، نهم، دهم، یازدهم و چهاردهم جام قهرمانی را بالای سر برد و در لیگ هفتم به نایب قهرمانی رسید تا عنوان پرافتخارترین کاپیتان لیگ برتر را از آن خود کند.

نویدکیا به همراه سپاهان ۴ قهرمانی جام حذفی در دوره‌های هفدهم، نوزدهم، بیستم و بیست و ششم را نیز در کارنامه دارد. محرم با سپاهان به مقام نایب قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۰۷ رسید و موفق شد در جام باشگاه‌های جهان ۲۰۰۷ به همراه این تیم حضور داشته باشد.

نویدکیا سرانجام بعد از یک فصل پرفراز و نشیب در ۲۴ مهرماه ۹۵ در هفته هشتم لیگ شانزدهم و در دربی اصفهان مقابل ذوب‌آهن در ورزشگاه فولادشهر به شکل ناگهانی از دنیای فوتبال خداحافظی کرد.

نویدکیا به دلیل وضعیت جسمی و مشکل مصدومیتش نتوانست همچون عملکرد باشگاهی‌اش در تیم ملی بدرخشد اما در همان مدت کوتاه، حضور در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان و قهرمانی با تیم ملی امید در بازی‌های آسیایی بوسان ۲۰۰۲ را تجربه کرد. وی یک گل ملی در بازی مقابل تیم کره شمالی در کارنامه خود دارد. مصدومیت عضو جدانشدنی نویدکیا در دوران فوتبالش بود به گونه‌ای که او ۴ بار زانویش چپ خود را جراحی کرد؛ یک‌بار برای رباط صلیبی و دوبار برای مینیسک و یک‌بار عضروف آن را تراشید.

نویدکیا دو بار در سال‌های ۸۲–۸۱ و ۹۲–۹۱ عنوان بازیکن سال فوتبال ایران را از آن خود کرد تا اسطوره فوتبال اصفهان لقب گیرد.

آرش برهانی

آرش برهانی در استقلال ۹ فصل تمام بازی کرد تا یکی از وفاداران فوتبال ایران لقب بگیرد. آرش جزو محصولات درجه یک باشگاه پاس بود که ۴ سال تمام در این باشگاه بازی کرد و بدل به ستاره شد و پس از یک نیم فصل حضور در امارات و باشگاه النصر در سال ۸۶ به استقلال پیوست و تا سال ۹۵ پیراهن آبی رنگ را بر تن داشت تا یکی از باثبات‌ترین ستاره‌های دهه طلایی استقلال لقب بگیرد. برهانی در این ۹ سال ۲۹۲ بازی رسمی برای استقلال انجام داد و ۱۰۷ گل به ثمر رساند و برترین گلزن تاریخ استقلال لقب گرفت که شامل ۸۰ گل در لیگ برتر، ۱۴ گل در جام حذفی و ۱۳ گل در لیگ قهرمانان آسیا بوده است.

آرش برهانی در کل ادوار لیگ ایران با زدن ۱۴۳ گل، سومین آقای گل ادوار لیگ ایران پس از رضا عنایتی با ۱۸۵ گل محسوب می‌شود. برهانی با زدن ۱۱۵ گل در لیگ برتر با پیراهن دوتیم استقلال (۸۰) و پاس (۳۵) دومین گلزن تاریخ لیگ برتر است. همچنین با ۸۰ گلی که برای استقلال در لیگ برتر زده، بعد از مهدی رجب‌زاده با ۹۲ گل برای ذوب‌آهن در رده دوم جدول بهترین گلزنان لیگ برتر با پیراهن یک تیم قرار گرفته است. همچنین در سال ۸۸–۸۷ با ۲۰ گل به آقای گلی رسید. برهانی در تیم ملی نیز اگرچه پشت سر نام بزرگی چون دایی خیلی فرصت نداشت اما ۳۷ بازی برای تیم ملی انجام داد و ۱۰ گل زد. او در جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۴ در ۴ مسابقه به میدان رفت و توانست به مقام سومی این مسابقات دست یابد. وی در جام جهانی ۲۰۰۶ برای تیم ملی فوتبال ایران در دو بازی مقابل مکزیک و آنگولا به عنوان یار تعویضی حضور یافت.

او در سال ۹۵ بعد از ۹ سال درخشان از استقلال جدا شد و یک فصل برای پیکان بازی کرد و در نهایت در سی‌ام فروردین ۹۶ از دنیای فوتبال خداحافظی کرد. برهانی بعد از آویختن کش‌ها به جرگه مربیان پیوست و تا کنون مربیگری تیم‌های داماش، جوانان استقلال و شهرداری بندرعباس را بر عهده داشته است.

والی ۴+۱۳ سال است که پیراهن فولاد را بر تن می‌کند که البته از این میان یک سال به دلیل محرومیت بازی نکرده و در ۳۲ سالگی و در مرز پختگی هنوز با فولاد ادامه می‌دهد. او بیش از ۳۰۰ بار پیراهن قرمز تیمش را بر تن کرده و با ادامه این روند می‌تواند رکورد جدیدی را به نام خود ثبت کند.

اسماعیل فرهادی

مهاجم دیرپای ذوب‌آهن یکی از اعضای باشگاه وفاداران فوتبال ایران است. مهاجم اصفهانی فوتبال را از جوانان پلی‌اکریل آغاز کرد و بعد از ۴ سال بازی در تیم بزرگسالان این باشگاه، در سال ۸۴ به ذوب‌آهن پیوست و ۱۱ سال تمام در این باشگاه بازی کرد و یکی از ستاره‌های عصر طلایی ذوبی‌ها محسوب می‌شد.

فرهادی در طول این ۱۱ فصل ۲۸۰ بازی برای ذوب‌آهن انجام داد و ۴۴ گل نیز برای سبزه‌ها به ثمر رساند. آماری که برای یک مهاجم چندان درخشان نیست اما فرهادی بیشتر از اینکه برای ذوب‌آهن گل بزند، گل ساخت. به گونه‌ای که در لیگ برتر ۸۸–۸۷ با ۹ پاس گل به‌طور مشترک با محمدرضا خلعتبری و ایوان پتروویچ بهترین پاسور گل لیگ شد. از سوی دیگر تأثیر فرهادی در شکل بازی تیمش به اندازه‌ای زیاد بود که او را بدل به مهاجم شماره یک و اصلی ذوب‌آهن کرد.

فرهادی در طول این یک دهه و اندی در ذوب‌آهن دو نایب قهرمانی در لیگ هشتم و نهم، دو قهرمانی در جام حذفی در فصول ۸۸–۸۷ و ۹۴–۹۳ و نایب قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۱۰ کسب نمود. فرهادی بعد از ۱۱ سال درخشان سرانجام در سال ۹۵ از ذوب‌آهن جدا شد اما فوتبال را کنار گذاشت و تا به امروز در تیم‌های گیتی‌پسند، گل‌ریحان البرز، گسترش فولاد و ماشین‌سازی بازی کرده و حالا پیراهن انترک بجنورد را بر تن می‌کند.